

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 23846

гр. София, 14.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в закрито заседание на 14.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

като разгледа дело номер **7282** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане на Ц. Н. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], кв. Л., ул. № 25, за изменение на Решение № 9132/06.03.2026 г., постановено по адм. дело № 7282/2025 г. по описа на Административен съд София – град, в частта му за разноските на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК.

В искането се твърди, че спорът е без материален интерес и се моли да се намали юрисконсултското възнаграждение, позовавайки се на решение С-438/22 на СЕС.

В срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК, вр.чл.144 от АПК е постъпил писмен отговор от насрещната страна, в който се изразява становище за неоснователност на молбата, като се моли същата да бъде оставена без уважение. Твърди се, че делото не е с определен материален интерес, което обуславя приложението на чл. 24, изречение първо от НЗПП, в което минималният размер на възнаграждението е 102.26 евро /200 лв./. Решение на Съда на ЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438-22, на което молителят се позовава касае само адвокатското възнаграждение по Наредба №1 от 9 юли 2004 г., а не юрисконсултското по НЗПП. Излага се още, че упълномощеният юрисконсулт се е явил в две открити съдебни заседания и е осъществил процесуално представителство и защита на ответника по делото, които са в обем и качество, оправдаващи присъдените разноски в минимален размер от 102.26 евро /200 лв./, съгласно своевременно представения списък на разноските по чл. 80 ГПК. В заключение се сочи, че след като жалбоподателят Ц. П. изобщо не е направил възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение по делото, намаляването му въз основа на настоящата молба по чл. 176а, ал. 1 от АПК е и недопустимо.

Молбата е подадена в срока по чл. 248, ал.1 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, от надлежна страна и е допустима.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съдебното производство по адм. дело № 7282/2025 г. по описа на Административен съд –

София-град е приключило с Решение № 9132/06.03.2026 г., с което е отхвърлена жалбата на Ц. Н. П. срещу Решение № 2153-21167/16.06.2025 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН] от 16.04.2025 г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване и е осъден да заплати на Националния осигурителен институт разноски по делото в размер на 102, 26 евро, равняващи се на 200 лева.

В посоченото съдебно решение е посочено, че юрисконсултското възнаграждение се дължи с оглед изхода на спора и своевременно заявената от ответника претенция за присъждането му. Настоящият състав се е позовал на чл. 143, ал. 3 от АПК с оглед осъществяването по делото процесуално представителство и е съобразил размера на юрисконсултското възнаграждение с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП) като е определил минимално предвидения размер от 200 лева на ответника.

Неоснователно е искането на Ц. Н. П. за намаляване на определения от съда размер на юрисконсултското възнаграждение. Няма спор, че юр. И., в качеството му на процесуален представител на директора на ТП на НОИ – С.-град, е участвал по делото, като се е явил в две открити съдебни заседания и е осъществил дължимата защита. По делото са представени и писмено становище от 20.10.2025 г. и писмени бележки от 16.12.2025 г.

Разноски по делата се дължат от страната, която с виновното си поведение неоснователно е причинила възникване на съдебния спор. В разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК е предвидено, че когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ. Идентична е нормативната уредба и в чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК - в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Директорът на ТП на НОИ – С.-град е представляван от юр. И. в съдебното производство. Искането за присъждане на разноски е направено от ответника своевременно преди приключване на проведеното по делото съдебно заседание и с оглед изхода на спора, е било основателно.

Неоснователни са доводите на Ц. Н. П. за прекомерност на присъдения размер на юрисконсултско възнаграждение. Когато юридическото лице е било защитавано от юрисконсулт възнаграждението се определя от съда по реда на чл. 37 от ЗПП, като в ал. 1 на посочената норма е предвидено, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ е регламентирано, че по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лв.

Във връзка с възнаграждението, което жалбоподателят /молител в настоящото производство по чл. 176а, ал. 1 от АПК/ е осъден да заплати на ответника по делото, следва да се посочи, че всъщност предмета на обсъждане в „Решение на Съда на ЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438-22“, на което молителят се позовава е само адвокатското възнаграждение по Наредба №1 от 9 юли 2004 г., а не юрисконсултското по НЗПП.

Настоящата инстанция е присъдила юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника в неговия минимален размер. Присъдената сума от 200 лева е нормативно определена като минимална, съобразена е с фактическата и правна сложност на делото и обема на осъществяваната защита, поради което не са налице основания за нейното редуциране.

По изложените съображения искането за изменение на постановеното по делото решение в частта

за разноските се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.
Водим от горното и на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК,
Административен съд – София-град, Трето отделение, 36-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Ц. Н. П., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], кв. Л., ул. № 25, за изменение на Решение № 9132/06.03.2026 г., постановено по адм. дело № 7282/2025 г. по описа на Административен съд София – град, в частта му за разноските на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Определението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: